

et assignandae sunt uni aut pluribus piis locis in dioecesi existentibus.

Non potest Ordinarius multas assumere pro sua sustentatione, reparatione cathedralis, onorario Vicarii sui, officialium Curiae, Depositarii.

Poena carceris probatur

Quia pluries decisum fuit a S. Congregatione Concilii, sed assignandae omnino sunt integrae in favorem pauperum, ex. gr. hospitalibus, orphanotrophiis etc.

Ab Innocentio III, a Bonifacio VIII, et a Concilio Tridentino, quod *personalem distractionem* permittit, ut reus *pane doloris et aqua angustiae* suarum culpae poenitentiam agat, ut scribit Innocentius III.

Duplex est carcer

Carcer praeventivus

Carcer afflictivus

Exilium probatur

Ecclesiae Pastores solent, loco exilii

Communio laica est poena et simul gratia

Communio peregrina explicatur

Communio laica

Communio peregrina

Nimirum: *praeventivus* et *afflictivus*.

Decerni non potest nisi de crimine sufficienter constet et criminosis sit valde de fuga suspectus.

Datur in poena delicti post accuratam eiusdem probationem et iudicis sententiam, qui potest esse temporalis vel perpetuus.

Ab Alexandro Papa I, et a Symmacho, qui ad Christianam societatem tutandam valde confert, dum membrum vitiosum a loco expellitur, in quo potest magis nocere.

Relegationem indicere vel expulsionem extra dioecesim.

Per quam Clericus degradatus et scelerum poenitens ab Ecclesia recipitur, non ut Clericus sed tantum ut laicus, ita ut laicorum catholicorum iuribus fruatur, et sanctam communionem more laicorum sumat, non vero divina mysteria celebret, aut iura ac privilegia clericalia habeat.

Poena per quam Clericus depositus, vel suspensus etiam in sua dioecesi reducitur ad conditionem peregrinorum; ut non possit sacra mysteria facere sed tantum recipere, vel, ut peregrinus, sanctam communionem sumere.

Dari in realiter depositis vel degradatis, qui curiae saeculari traduntur.

Dari in verbaliter depositis, vel suspensis.

Quod communionem laicam damnatus non potest in gradum suum restitui, nisi a S. Pontifice ex specialissima gratia; damnatus communionem peregrinam, poenitentia peracta, modo irregularitas, vel aliud impedimentum non obstet, in suum gradum ab Episcopo restituitur.

Discrimen inter communionem laicam et peregrinam.

De rebus Ecclesiasticis.

Quidquid est in Ecclesia, praeter personas et iudicia, quod vel ad futuram vel ad praesentem vitam refertur.

Canonistae, nomine rei intelligunt

In spirituales et temporales.

Summa rerum ecclesiasticarum divisio est

Illae quibus spiritualis animae vita fovetur ut aeternum vivere queat, quemadmodum sunt Sacramenta, preces, ritus, quibus accedunt Ecclesiae, altaria, sacrique calices.

Res spirituales vel spirituale dicuntur

Illae quibus corporalis clericorum pauperumque vita in tempore sustinetur, et divini externique cultus expensae fiunt, ut praedia, domus, beneficiorum fructus, Ecclesiarum redditus.

Res temporales dicuntur

A Sacro nuncupatum, pro iureiurando a civilibus Romanorum legibus; a S. Scripturis, pro mysterio, re arcana sumitur.

Sacramentum

Signum sensibile gratiae invisibilis ad nostram iustificationem a Jesu Christo institutum.

Ecclesiae Sacramentum est

Nempe: divina institutio a Christo, divinae gratiae collatio, vel eius incrementum ex opere operato, pro eo qui Sacramentum recipit, gratiae obicem non ponit; et signum sensibile, quod gratiam designat et confert.

Ad Sacramentum constituendum tria requiruntur

Nam haec non fuerunt a Christo instituta, cuius erant umbrae et figurae. Innocentius III ait loquens de Circumcisione, non perveniebatur ad regnum coelorum.

Ecclesiae Sacramenta differunt a Sacramentis antiquae Legis.